

ותושבים אתם עמדי ובכל ארץ ארצותכם גאלה
תתנו לארץ כי ימור אוזיק
ומכר מארצותי ובא גאלו הקרב אליו וגאל את
ממכר אוזיו ואיש כי לא יהיה לו גאל והשיגה
ידו ומצא כדוי גאלתו וזעב את עני ממכרו
והשיב את העדף לאיש אשר מכר לו ועב
לארצותו ואם לא מצאה ידו די העיב לו והיה
ממכרו ביד הקנה אתו עד עצת היוכל ויצא
ביבול ועב לארצותו ואיש

כי ימכר בית מועב עיר זומה והיתה גאלתו
עד תם עצת ממכרו ימים תהיה גאלתו ואם
לא יגאל עד מלאת לו שנה תמימה וקם הבית
אשר בעיר אשר לא זמה לצמיתת לקנה אתו
לדרתיו לא יצא ביבול ובתי הזערים אשר
איץ להם זמה סביב על שדה הארץ יזעב
גאלה תהיה לו וביבול יצא וערי הלויים בתי ערי
ארצותם גאלת עולם תהיה ללויים ואשר יגאל מן
הלויים ויצא ממכר בית ועיר ארצותו ביבול כי
בתי ערי הלויים הוא ארצותם בדתך בני ישראל
ושדה מגרש עריהם לא ימכר כי ארצות עולם
הוא להם וכי

ימור אוזיק ומטרה ידו עמר והזיקת בו גר
ותושב וזי עמר אל תקוז מאתו צעך ותרבית
ויראת מאלהיך וזי אוזיק עמר את כספק לא
תתן לו בצעך ובמרבית לא תתן אכלך בני
יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים לתת לכם את ארץ כנען להיות לכם
לאלהים וכי

ימור אוזיק עמר וזמכר כך לא תעבד בו עבדת
עבד כשכיר כדתושב יהיה עמר עד עצת
היבול יעבד עמר ויצא מעמר הוא ובניו עמו
ועב אל משפוחתו ואל ארצות אבותיו ישוב כי
עבדי הם אשר הוצאתי אתם מארץ מצרים
לא ימכרו ממכרת עבד לא תרדה בו בפורק
ויראת מאלהיך ועבדך ואמדתך אשר יהיו כך
מאת הגוים אשר סביבתיכם מהם תקנו עבד
ואמה וגם מבני התושבים הגרים עמכם מהם
תקנו וממשפוחתם אשר עמכם אשר הולידו
בארצכם והיו לכם לארצות והדתנות אתם
לבניכם אזריכם לרשת ארצות לעולם בהם תעבדו
ובאזיכם בני ישראל איש בארצו לא תרדה בו
בפורק וכי תשיג יד גר